

یک نیمه برای ما

معجزه کند. از تکراری‌های ما می‌گذریم پرسپولیس در حالی به مصاف السد رفت که سازمان تدافعی تیمش را باید تغییر میداد غیبت یک هافبک تدافعی و مدافعی چپ و راست و محرومیت سرمربی اش برای پرسپولیس‌ها چالش بزرگی بود. نعمتی و آدام همتی جناح راست را بیمه کردند.

دو بازیکنی که به واقع فراتر از تصور غلطی که نسبت به آنها و بسیاری از بازیکنان پرسپولیس وجود دارد ظاهر شدند. سید جلال حسینی و

خلیل زاده قلب دفاع پرسپولیس را در اکثر مواقع پوشش دادند و خوشحالییم که شجاع با توجه به عصبانیتی که داشت بجز یک بار به السدی‌ها فرصت استفاده از ضرب‌های کاشته‌رانداد محروم هم نشد! شجاع و عالی‌شاه باید در بازی برگشت و در بازیهای آینده هوشیار باشند و اعصاب خود و تیمشان را کنترل کنند. احمد نورالهی به اندازه دو نفر دوید و تکل زد و برای این کار خطاهای بی‌مورد انجام نداد. دو سوپر استار سرخ‌ها در این بازی رسن

سالهاست که در فرمت جدید لیگ قهرمانان آسیا جای قهرمانی ایران خالی است. فوتبال پر از درد های تکراری ما که گوئی در مانش نیاز به معجزه گر دارد به دنبال قهرمانی در این رقابتها و حضور در جام باشگاههای جهان است.

باری پرسپولیس در حالی به این مرحله رسید که بسیاری معتقد بودند با دو نیم فصل محرومیت از جذب بازیکن با مشکلاتی رو به رو خواهد بود که برای عبور از حریفان تا بن دندان مسلحش باید

و بیرانوند بودند. بشار رسن هر روز بیشتر در نقش یک فرمانده و مغز متفکر و ژنرال خط میانی ظاهر می‌شود. رسن اعتماد به نفسش بسیار بالا تر رفته است. منشا نسبت به چند ماه پیش خیلی بهتر شده است اما هنوز باید بر روی تمرکز و کنترل توپها بیشتر کار کند. فاصله او و علیپور برخی اوقات بسیار زیاد می‌شود. علیپور وظیفه سازمانی اش را انجام داد و از تک فرصتش یک پنالتی ساخت و با به ثمر رساندن آن پنالتی نشان داد که آقای گل فصل پیش لیگ ما حالا دارای روحیه بالایی در عرصه بین‌المللی هر چند که او هنوز با علیپور فصل پیش فاصله دارد.

مصلح هم در یک بازی بین‌المللی معیارهای خوبی از خودش را نشان داد اما باید اعتماد به نفسش را بیشتر کند. بیرانوند همچنان دروازه بین‌المللی جام جهانی است. او در خروج‌ها بسیار مسلط تر و در جایگیری‌ها عالی و در واکنش‌ها و روحیه مسلط تر است. تاکتیک پرسپولیس در بازی رفت کم‌نقص بود. برانکو ایوانکوویچ باید پسرانش را از بعد روانی آماده کند یادمان باشد السدی‌ها در برابر استقلال در تهران کار را تمام کردند. پرسپولیس یک نیمه را برده است و کار تمام نیست

عوامل شکست فوتبال ایرانی!

عجیب است؟ مسئله دوم اشاره به پوشش غیر عادی تماشاگران اندونزیایی است که از عوامل شکست یاد شده است!

می‌پرسیم آیا ما می‌توانیم از فیفا بخواهیم تماشاچیان حریف با دایره نگاه بازیکنان ما تعیین شود و شاید باید در زمره آمادگی بازیکنانمان باید فدراسیون در کنار مشکلات بیشماری که در تهیه البسه و تدارکات و بازیهای تدارکاتی دارد باید اقدام به استخدام تماشاچیان کند که با

هیچگاه به دنبال علتها نمی‌رویم و فقط بهانه می‌گیریم همان طوری که حالا این بهانه‌ها به جایی رسیده است که نوع پوشش و تغذیه دیگران برای ما الگو شده و در بسیاری از اوقات همان نوع پوشش علت شکستهای نامیده می‌شود که بر اساس سوءمدیریت و بی‌برنامگی و اصرار بر ادامه این روند حاصل می‌شود. ما باز هم می‌بازیم زیرا از عوامل منطقی هیچگاه یادی نمی‌شود و تنها عاشق باخت و بازنده‌ها هستیم

دیدگاه‌های این آقایان نزدیک باشد؟ آقای سرمربی تیم ملی نوجوانان بازیهای جام جهانی را دیده‌اید؟ آیا متوجه شدید از سراسر دنیا تماشاچیان با هر پوششی حضور داشتند و البته نه دختران ریش مصنوعی گذاشتند و نه کشور روسیه زنان خویش را ممنوع الورد به استاد یومها و بقیه را راه داد و آنجا مردم تیمهایشان را تشویق کردند و هیچکس به این عامل تعیین کننده به زعم سرمربی تیم ملی نوجوانان در موفقیت و ناکامی تیمها اشاره نداشت جناب چمنیان! مشکل بزرگ در این است که ما

فوتبال ایران در عرصه‌های مختلف و به خصوص تیمهای پایه همچنان به شکستهای خود ادامه می‌دهد. قضیه شکستهای ما حالا به جایی رسیده است که کی‌روش باطنه می‌گوید: آخرین باری که ایران در جام ملت‌های آسیا قهرمان شده، مربوط به زمانی است که او به دنیا نیامده بود... که با توجه به سن و سالش این مسئله یک شوخی ناخوشایند است و از طرفی او یادش رفته در دوره گذشته و ناکامی ما خودش سرمربی تیم ملی بوده است. چرا ما می‌بازیم؟ به دلایل سرمربی تیم ملی نوجوانان بنگریم:

*چمنیان: پوشش هواداران اندونزی برای بازیکنان ما غیر عادی بود!

*تماشاگران حاضر در ورزشگاه عادی نبودند، بخشی از آنها صرفاً برای تماشای فوتبال نیامده بودند و به صورت هماهنگ شده و با صدای بلند تیمشان را تشویق می‌کردند.

*نزدیک به ۴۰۰۰ هوادار پوشش خاص داشتند که برای بازیکنان ما عجیب بود...

می‌پرسیم تماشاگرانی که برای تماشای تیم ملی کشورشان در ورزشگاه حاضر می‌شوند چه کار غیر عادی دارند و اصولاً چه کاری غیر از تشویق تیم خودشان دارند که این قضیه برای جناب سرمربی